

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 2Co/219/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1312210058
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Hajdínová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2016:1312210058.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Hajdínovej a členov senátu JUDr. Dariny Kriváňovej a JUDr. Michaely Královej v právnej veci navrhovateľa: X. D. X. Á. P. F. K. U. Č., narodený dňa XX.X.XXXX, bytom I.-E. A., zastúpený JUDr. Jánom Čarnogurským, advokátom v Bratislave, Dostojevského rad č. 1, za účasti vedľajšieho účastníka na strane navrhovateľa: W.. S.. W. I. C. E. T. C., narodený dňa XX.XX.XXXX, bytom I., Na X. Č.. X, zastúpený JUDr. Jánom Čarnogurským, advokátom v Bratislave, Dostojevského rad č. 1, proti odporcom: I. U.. O. G. W. E. Q. Š., narodený dňa XX.X.XXXX, bytom I., P. Č.. X, II. U.. G. G. W. E. Q. Š. F. K. Á., narodená dňa XX.XX.XXXX, I. I., P. Č.. X, zastúpená JUDr. Denisou Špeťkovou, advokátkou v Bratislave, Líščie nivy č. 4, o vypratanie bytu, s príslušenstvom, na odvolanie účastníkov konania proti rozsudku Okresného súdu Bratislava III. zo dňa 25. marca 2015, č.k. 10 C 68/2012-176, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Bratislava III. zo dňa 25. marca 2015, č.k. 10 C 68/2012-176, vo výroku, ktorým súd zamietol návrh na začatie konania, o t v r d z u j e . p

Vo výroku o náhrade trov konania napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa u š u j e a v e c m u v r o z s a h u z r u š e n i a v r a c i a n a d ě a ľ š i e k o n a n i e . z r

o d ō v o d n e n i e :

Okresný súd Bratislava III. rozsudkom zo dňa 25.3.2015, č.k. 10 C 68/2012-176, návrh zamietol, navrhovateľovi uložil povinnosť nahradiť odporkyni v II. rade trovy konania v sume 2.505,20 € k rukám jej právnej zástupkyne do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Návrhom na začatie konania doručený súdu dňa 23.7.2012 sa navrhovateľ pôvodne domáhal určenia, že je výlučným vlastníkom nehnuteľností vedených pre okres I. U., Obec I.-m.č. E. A., katastrálne územie K., v LV č. XXXX ako byt č. XX vo vchode na P. ulici č. X, na X. poschodí v bytovom dome súpisné číslo XXXX, postavený na parcele registra „T.“ č. XXXX/X a spoluvlastníkom podielu na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu a spoluvlastníckeho podielu k pozemku v podiele XX/XXXX. V priebehu konania so súhlasom súdu zmenil návrh na začatie konania a domáha sa vypratania predmetnej nehnuteľnosti odporcami v I., II. rade do 7 dní od právoplatnosti rozsudku. Návrh odôvodňuje tým, že odporcovia v I., II. rade sú manželia, sú zapísaní ako bezpodieloví spoluvlastníci predmetného bytu na základe kúpnej zmluvy zo dňa 24.8.1998. Vo forme notárskej zápisnice o osvedčení právne významnej skutočnosti napísanej dňa 30.1.2012 vyhlásil, že nikdy s odporcami neuzavrel zmluvu o prevode vlastníctva k predmetným nehnuteľnostiam a zmluvu uzavrel takzvaný nepravý, falošný, X. D., preukazujúc sa odcudzeným dokladom totožnosti. Za tým účelom navrhol písomznalecké a grafologické dokazovanie na pravosť jeho podpisu na kúpnej zmluve. Z dôvodu, že kúpna zmluva medzi ním a odporcami nebola nikdy platne uzavretá, neuzavrel ju (navrhovateľ) ako jediný vlastník, zmluva je nulitná, respektíve absolútne neplatná; nikdy nepreviedol svoju nehnuteľnosť na odporcov, neobdržal od nich žiadnu kúpnu cenu, má záujem na vysporiadaní

vlastníckych vzťahov v katastri nehnuteľností, a preto má naliehavý právny záujem na požadovanom určení. Súčasne uviedol, že sa na Okresnom súde Bratislava III. viedlo trestné konanie voči nemu pod sp.zn. 3 T 38/2001.

Odporcovia s návrhom nesúhlasili, dôvodili, že vlastnícke právo k predmetnému bytu nadobudli na základe platne uzavretej kúpnej zmluvy dňa 24.8.1998, kúpnu cenu predávajúcemu (navrhovateľovi) zaplatili, právoplatným rozhodnutím správy katastra k predmetnej nehnuteľnosti bol povolený vklad vlastníckeho práva v ich prospech. Platnosť zmluvy o prevode vlastníctva bytu uzatvorenej medzi nimi a navrhovateľom potvrdil rozsudok Okresného súdu Bratislava III. zo dňa 17.10.2005, sp.zn. 7 C 326/1998, ktorý potvrdil Krajský súd v Bratislave rozsudkom sp.zn. 6 Co 492/2006, Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodnutím sp.zn. 5 Cdo 215/2008 dovolanie dovolateľov odmietol. Súd sa teda už zaoberal otázkou platnosti predmetnej kúpnej zmluvy, jej platnosť potvrdili, navrhovateľ bol účastníkom predmetného súdneho konania. Pravosťou podpisu navrhovateľa na predmetnej zmluve sa v plnom rozsahu zaoberal súd aj v trestnom konaní vedenom pod sp.zn. 3 T 38/2001 voči navrhovateľovi, pričom súd dospel k záveru, že navrhovateľ predmetnú zmluvu vlastnoručne podpísal. Všetky skutočnosti, o ktoré navrhovateľ opiera svoj nárok v predmetnej právnej veci, boli teda v iných súdnych konaniach už preskúmané, boli podkladom právoplatných rozhodnutí súdu; právoplatný rozsudok je záväzný pre účastníkov konania, ako aj pre všetky orgány, v predmetnej veci ide preto o res iudicata. Z tohto dôvodu navrhovateľ nemôže mať naliehavý právny záujem na predmetnom určení. Ku zmenenému návrhu dôvodili, že predmetom sporu je vec rozhodnutá, ide o totožnosť účastníkov, ako aj totožnosť predmetu konania, ide o res iudicata. Aj vo veci vedenej na Okresnom súde Bratislava III. pod sp.zn. 7 C 326/1998 bolo právoplatne rozhodnuté, že zmluvu s nimi uzavrel a podpísal vlastníč bytu (navrhovateľ).

Súd prvého stupňa tak rozhodol po tom, ako mal z vykonaného dokazovania preukázané nasledovné, pre vec rozhodujúce, právne skutočnosti. Odporcovia v I., II. rade vlastní v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov (v podiele 1/1) nehnuteľnosti vedené v LV č. XXXX pre okres I. U., Obec I.-A..Č.. E. A., katastrálne územie K. ako byt č. XX, X. poschodie, v bytovom dome č. XXXX v I., vchod P. Č.. X, postavený na parcele č. XXXX/X-zastavané plochy a nádvorie vo výmere XXX m², na základe kúpnej zmluvy uzavretej s navrhovateľom ako predávajúcim dňa 24.8.1998, na základe ktorej katastrálny úrad povolil v roku 2003 vklad vlastníckeho práva v prospech nadobúdateľov (K.-XXXX/XX). Navrhovateľ vo forme notárskej zápisnice napísanej dňa 30.1.2012, ktorého totožnosť bola zistená z rodného listu a preukázaná dvoma svedkami, vyhlásil, že je vlastníkom B. bytu č. XX, P. ul. č. X, I., že vlastníctvo nadobudol dedením po svojom otcovi; byt nepotreboval užívať a súhlasil s jeho prenájmom v roku 1998, v tom čase býval v prenajatom rodinnom dome. Nájomca bytu sa ponúkol, že byt predá, za tým účelom mu vystavil plnomocenstvo. Po určitej dobe plnomocenstvo odvolal, novým plnomocenstvom splnomocnil U. O. a L. Z. na právne úkony spojené s predajom bytu. Tieto osoby mu poradili, aby si schoval občiansky preukaz, avšak neskôr zistil, že občiansky preukaz sa stratil. Neskôr sa tiež dozvedel, že byt bol predaný v jeden deň trikrát rôznym ľuďom. Navrhovateľ ďalej vyhlásil, že nevedel a nevie o žiadnom predaji bytu, nikdy nepodpísal žiadnu kúpnu zmluvu a nikdy neprevzal žiadnu kúpnu cenu za predaj bytu. Vyhlásenie urobil z dôvodu, že na katastrálnom úrade je vedené správne konanie vo veci vkladu vlastníckeho práva v prospech nadobúdateľa, vyhlásenie má objasniť právne relevantné skutočnosti v predmetnej veci. Okresný súd Bratislava III. rozsudkom zo dňa 17.10.2005, č.k. 7 C 326/1998-382, zamietol návrh navrhovateľov: I. X. D., narodený dňa XX.X.XXXX, naposledy bytom I., P. Č.. X, vtedy na neznámom mieste, zastúpený opatrovníkom Martou Libušovou, 2. L. Z., narodený dňa XX.X.XXXX, bytom A., L.. L. Č.. X, 3. U. O., narodený dňa XX.X.XXXX, bytom I., D. Č.. XX, proti odporcom: I. U. O. G., narodený dňa XX.X.XXXX, bytom I., P. Č.. X, II. U. G. G., narodená dňa XX.XX.XXXX, bytom I., P. Č.. X, o určenie neplatnosti právneho úkonu - zmluvy o prevode vlastníctva bytu a vypratania bytu odporcami. Mal za nepochybne preukázané, že dňa 24.8.1998 navrhovateľ v I. rade ako predávajúci a odporcovia v I., II. rade ako kupujúci uzavreli kúpnu zmluvu, jej predmetom bola nehnuteľnosť vedená v LV č. XXXX ako byt č. XX vo vchode na P. Q. Č.. X, na X. poschodí v bytovom dome súpisné číslo XXXX, postavený na parcele registra „T.“ č. XXXX/X a spoluvlastnícky podiel na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu a spoluvlastnícky podiel k pozemku v podiele XX/XXXX. Kúpnu zmluvu navrhovateľ v I. rade uzavrel aj s navrhovateľmi v 2., 3. rade dňa 31.7.1998 (K.-XXXX/XX), na ktorú kataster nehnuteľností neprihliadal, pretože odporcovia v I., II. rade podali návrh na vklad ich vlastníckeho práva k totožnej nehnuteľnosti hoci v totožný deň (25.8.1998), ale časovo skôr o 8.15 hod. (K.-XXXX/XX); návrh vo veci vedenej pod sp.zn. K.-XXXX/XX bol doručený katastru nehnuteľností o 11.28 hod. Ním sa domáhali voči odporcom určenia neplatnosti

zmluvy o prevode vlastníctva bytu. Súd prvého stupňa uzavrel, že predmetný právny úkon (medzi navrhovateľom v I. rade a odporcami v I., II. rade) netrpí vadou, ktorá by spôsobovala jeho absolútnu neplatnosť, nie je neplatným právnym úkonom podľa ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka, netrpí žiadnou vadou podľa ustanovenia § 37 a § 38 Občianskeho zákonníka, nie je daný ani žiaden z dôvodov relatívnej neplatnosti právneho úkonu podľa ustanovenia § 40a Občianskeho zákonníka, zmluva je perfektná, obsahom neodporuje výslovnému zneniu zákona a svojimi dôsledkami takisto nesleduje cieľ, aby zákon dodržaný nebol, ani ho neobchádza a neprieči sa dobrým mravom, zmluvu uzavrel skutočný vlastník. Navrhovatelia v 2., 3. rade na požadovanom určení, na vypratání nehnuteľností odporcami, nemali naliehavý právny záujem podľa ustanovenia § 80 písm. c/ O.s.p., navrhovateľ v I. rade naliehavý právny záujem nepreukázal. Aj v odvolacom konaní zostalo nepochybné preukázané, že navrhovateľ v I. rade uzavrel dve zmluvy s rôznymi osobami (odporcami v I., II. rade, navrhovateľmi v 2., 3. rade) k totožnému bytu, a teda jeho právne postavenie ako bývalého vlastníka bytu nie je ohrozené ani právne neisté. Zmluvu uzavrel skutočný vlastník, bol riadne určený predmet kúpy, kúpna cena, zmluva bola predložená príslušnému katastru nehnuteľností, vlastníctvo bolo zavkladované dňa 14.4.2013 v prospech odporcov v I., II. rade a týmto dňom sa nadobúdatelia stali bezpodielovými spoluvlastníkmi spornej nehnuteľnosti. Krajský súd v Bratislave rozsudkom zo dňa 8.11.2007, č.k. 6 Co 492/2006-465, rozsudok Okresného súdu Bratislava III. zo dňa 17.10.2005, č.k. 7 C 326/1998-382, ako vecne a právne správny potvrdil; nadobudol právoplatnosť dňa 7.12.2007. Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením zo dňa 25.11.2008, sp.zn. 5 Cdo 215/2008, dovolanie navrhovateľov v 2., 3. rade proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 8.11.2007, sp.zn. 6 Co 492/2006, odmietol. Okresný súd Bratislava III. rozsudkom zo dňa 4.9.2003, sp.zn. 3 T 38/2001, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 4.9.2003, uznal za vinného X. D., narodeného dňa XX.X.XXXX, bytom I., P. Č.. X, v bode I/, že v presne nezistenom čase dňa 24.8.1998 v I. na E. Q.. Č.. X na notárskom úrade podpísal ako predávajúci s kupujúcim O. G. a G. G. zmluvu o prevode vlastníctva bytu č. XX na P. Q. Č.. X v I. a od O. G. prevzal peniaze v hotovosti v sume 1.050.000,-- Sk napriek tomu, že dňa 31.7.1998 taktiež ako predávajúci podpísal zmluvu o prevode vlastníctva bytu s U. O. a L. Z., ktorej predmetom bol ten istý byt, čím G. G. a O. G.Š. svojím konaním spôsobil škodu v sume 1.050.000,-- Sk; tým spáchal trestný čin podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona a bol mu uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní dva roky s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu tri roky. Zároveň uložil obžalovanému povinnosť nahradiť U.. G. G. a U.. O. G. škodu v sume 1.050.000,-- Sk. Obhajobu obžalovaného, že skutok nespáchal, vyhodnotil súd ako účelovú v snahe vyhnúť sa trestnému stíhaniu. Krajský súd v Bratislave rozsudkom zo dňa 26.2.2004, sp.zn. 8 To 250/2003, zrušil rozsudok Okresného súdu Bratislava III. zo dňa 4.9.2003, sp.zn. 3 T 38/2001, vo výroku o náhrade škody a odkázal poškodených na konanie v občianskoprávných veciach. Súd prvého stupňa v prejednávanej veci dôvodil, že v trestnom konaní ho zastupoval O.. I., ktorého navrhovateľ sám platil, a preto nie sú pravdivé jeho tvrdenia, že o trestnom konaní nemal vedomosť, že sa ho nezúčastnil, nestál pred trestným súdom v súvislosti s predmetným bytom, bol informovaný, že na súde bol zastúpený aj opatrovníkom. V trestnom konaní bolo tiež nepochybné preukázané, že predmetnú zmluvu navrhovateľ podpísal. Tento rozsudok je záväzný aj pre toto konanie, otázka identity navrhovateľa bola potvrdená orgánmi činnými v trestnom konaní. Napokon zostalo nepochybné, že predmetné nehnuteľnosti navrhovateľ predal aj W.. S.. W. I. (vedľajšiemu účastníkovi na strane navrhovateľa v prejednávanej veci); návrh na vklad vlastníckeho práva v prospech nadobúdateľa W.. S.. W. I. bol katastru nehnuteľností doručený ako v poradí tretí dňa 25.8.1998 o 11.58 hod. a bol vedený pod sp.zn. K.-XXXX/XX. Súd prvého stupňa nevykonal dokazovanie znaleckým posudkom z odboru písomoznalectva na preukázanie pravosti podpisu navrhovateľa na predmetnej kúpnej zmluve, pretože vzhľadom na označené súdne konania by bolo nevhodné, nadbytočné.

Rozsudok súd prvého stupňa odôvodnil ustanovením § 126 Občianskeho zákonníka a skutkovo dôvodil tým, že navrhovateľ nie je vlastníkom predmetného bytu a neexistuje žiaden iný dôvod, pre ktorý by jeho návrh na vypratání predmetného bytu odporcami v I., II. rade mohol byť dôvodný. Základnou podmienkou úspešnosti návrhu je preukázanie vlastníctva, preukázanie, že navrhovateľ je aktívne legitimovaný na podanie návrhu a tiež preukázanie, že odporca mu vec zadržuje neprávom. Súd je oprávnený v konaní ako predbežnú riešiť otázku vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, pričom pri posúdení otázky, kto je vlastníkom, sa môže aj odchýliť od stavu zapísaného v katastri nehnuteľností (R 86/2001). Pri posudzovaní predbežnej otázky, otázky, či navrhovateľovi svedčí vlastnícke právo k predmetným nehnuteľnostiam, ktorých vydania, vypratania, sa domáha, súd vychádzal z označených rozhodnutí Okresného súdu Bratislava III., od záverov ktorých sa nemohol odchýliť (§ 135 O.s.p.). Dôvodil ďalej ustanovením § 159 ods. 3 O.s.p., podľa ktorého ak sa o veci právoplatne

rozhodlo, nemôže sa prejednať znova. Prekážka rozsúdenej veci (res iudicata) nastáva vtedy, ak sa má v novom konaní prejednať tá istá vec. O tú istú vec ide vtedy, keď v novom konaní ide o ten istý nárok alebo stav, o ktorom už bolo právoplatne rozhodnuté, a ak sa týka rovnakého predmetu konania a tých istých osôb. Pritom nie je významné, či rovnaké osoby majú v novom konaní rovnaké alebo rozdielne procesné postavenie (či ten, kto bol v skoršom konaní žalobcom, je žalobcom aj v novom konaní alebo má postavenie žalovaného a naopak). Ten istý predmet konania je daný, ak ten istý nárok alebo stav vymedzený žalobným petítom vyplýva z rovnakých skutkových tvrdení, z ktorých bol uplatnený (t.j. vyplýva z rovnakého skutku). Konanie sa týka tých istých osôb v prípade, ak v novom konaní vystupujú právni nástupcovia pôvodných účastníkov (či už z dôvodu univerzálnej alebo singulárnej sukcesie). Pre posúdenie, či je daná prekážka veci právoplatne rozhodnutej, nie je významné, ako súd po právnej stránke posúdil skutkový dej, ktorý bol predmetom pôvodného konania. Prekážka veci právoplatne rozhodnutej je daná aj vtedy, pokiaľ určitý skutkový dej (skutok) bol po právnej stránke v pôvodnom konaní posúdený nesprávne alebo neúplne, resp. inak (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 13.10.2009, sp. zn.5 Cdo 120/2009).

Predmetom konania vedeného na Okresnom súde Bratislava III. pod sp.zn. 7 C 326/1998 bola určovacia žaloba (§ 80 písm. c/ O.s.p.). Tento rozsudok netvorí prekážku veci rozhodnutej k podanému návrhu. Návrh na vypratanie je prípustný aj v prípade, že sa týka totožného okruhu osôb, pre ktorý je záväzný právoplatný rozsudok, ktorým bolo rozhodnuté o návrhu na určenie. Pre účastníkov konania, ale aj pre súd, je pritom rozhodnutie súdu o určovacom návrhu záväzné v zmysle ustanovenia § 135 ods. 2 O.s.p. Preto súd nazerá na zmluvu, na základe ktorej nadobudli odporcovia v I., II. rade vlastnícke právo k predmetnej nehnuteľnosti, ako na platný právny úkon. Preukazovanie pravosti podpisu na zmluve opätovne by bolo nehospodárne a neúčelné, keď súd sa otázkou platnosti zmluvy v inom konaní už zaoberal. Navyše v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava III. pod sp.zn. 3 T 38/2001 súd vo výroku rozsudku konštatoval, že navrhovateľ zmluvu s odporcami podpísal. Súd viazaný právoplatným rozhodnutím mal za preukázané, že zmluvu s odporcami podpísal práve navrhovateľ, nemal dôvod sa od právoplatného rozsudku odchýliť a opäť skúmať, kto zmluvu podpisoval, nariaďovať za týmto účelom znalecké dokazovanie, keď práve táto okolnosť bola predmetom dokazovania v trestnom konaní a mala vplyv na rozhodnutie súdu v trestnom konaní. Súd viazaný právoplatným rozhodnutím túto skutočnosť iba vzal na vedomie, nakoľko rozsah viazanosti všeobecného súdu rozsudkom vydaným v trestnom konaní pri rozhodovaní v občianskom súdnom konaní v prípadoch, v ktorých sa zákonné znaky skutkovej podstaty trestného činu zhodujú s okolnosťami relevantnými, respektíve podstatnými, pre rozhodnutie v občianskoprávnom konaní, nemožno obmedziť len na závery o protiprávnom konaní, t.j. o spáchaní trestného činu, a o tom, kto ho spáchal (nález Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 23.11.2011, č.k. I. ÚS 269/2011-55). Ústavný súd Slovenskej republiky v tomto rozhodnutí ďalej uvádzal, že nerešpektovanie záverov právoplatného trestného rozsudku by bolo v rozpore s princípom právnej istoty, ktorý ako už opakovane vyslovil aj v rámci svojej judikatúry (II ÚS 234/2003, IV. ÚS 92/2009) musí byť rešpektovaný aj v oblasti aplikácie práva, keďže práve na ňom sa hlavne a predovšetkým zakladá dôvera občanov, ako aj iných fyzických a právnických osôb k orgánom verejnej moci. Gramatický výklad ustanovenia § 135 O.s.p., ktorý má za následok nerešpektovanie právoplatného rozhodnutia súdu a narušenie princípu právnej istoty, preto nemožno považovať za ústavne konformné aplikovanie tohto ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku na zistený skutkový stav. Ústavný výklad si vyžaduje, aby súdy zúčastnené na rozhodovaní boli viazané odsudzujúcim rozsudkom vo vzťahu ku všetkým skutočnostiam, ktoré boli podmienkou odsúdenia odsúdeného a okresným súdom zistené. Navrhovateľom tvrdené skutočnosti, že nebol účastníkom trestného konania, a preto súd nemusí byť viazaný trestným rozsudkom vo vzťahu k nemu, že v trestnom konaní vôbec nevystupoval, sa nezakladajú na pravde. Navrhovateľ sám v trestnom konaní splnomocnil na zastupovanie advokáta. Je na jeho škodu, že sa neskôr trestného konania nezúčastňoval a súd vo veci rozhodol v jeho neprítomnosti.

Úspešným odporcom priznal náhradu trov konania spočívajúcich v trovách právneho zastúpenia odporkyne v II. rade v sume 2.505,20 €, ktorých výšku, spôsob výpočtu, ďalej odôvodnil. Súd nepriznal právnej zástupkyňe odporkyne náhradu za úkon označený ako porada s klientom dňa 22.3.2015, nakoľko právna zástupkyňa tento úkon právnej pomoci ničím nepreukázala. Súd nepriznal ani náhradu za vyhotovené kópie zo spisu, tieto náklady nepovažoval za účelne vynaložené na uplatňovanie či bránenie práva.

Proti tomuto rozsudku výslovne podali včas odvolanie navrhovateľ a odporkyňa v II. rade.

Odvolanie navrhovateľa smeruje proti rozsudku súdu prvého stupňa v celom rozsahu dôvodiac ustanovením § 205 ods. 2 písm. b/ - e/ O.s.p. Na jednej strane súd prvého stupňa dôvodil, že rozhodnutie súdu vo veci vedenej pod sp.zn. 7 C 326/1998 nepredstavuje prekážku rozsúdenej veci pre toto konanie, ale na druhej strane zaujal právny názor, že podľa ustanovenia § 135 ods. 2 O.s.p. rozhodnutie súdu o určovacej žalobe z uvedeného konania je pre toto konanie záväzná. Táto úvaha súdu je chybná. Podľa § 135 ods. 2 O.s.p. súd rozhodujúci v tomto konaní je oprávnený rozhodnúť, či mu patrí vlastníctvo k spornému bytu, a teda či má nárok na jeho vydanie; súd síce má vychádzať z rozhodnutia vydaného v konaní vedenom pod sp.zn. 7 C 326/1998, ale je oprávnený vychádzať z neho na základe skutkového stavu zisteného v tomto konaní; dôkazy o jeho vlastníctve k bytu v tomto konaní predložil, a preto súd nie je viazaný právnym názorom súdu o kúpnej zmluve predloženej v konaní vedenom pod sp.zn. 7 C 326/1998, ak dôkazy predložené v tomto konaní nasvedčujú o inom skutkovom a právnom stave. Vytýkal ďalej súdu, že považuje rozhodnutie Okresného súdu Bratislava III. pod sp.zn. 3 T 38/2001 za záväznú pre toto konanie. V danom trestnom konaní súd odsúdil virtuálnu osobu menom X. D. v konaní proti ušlému pre trestný čin podvodu podľa § 250 ods. 3 Trestného zákona z podvodného predaja bytu odporcom. Na strane 77-78 trestného spisu sa nachádza odborné vyjadrenie Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ Bratislava, z ktorého vyplýva, že podpis na zmluve o predaji bytu s odporcami jeho nie je. Od začiatku konania tvrdí, že žiadnu kúpnu zmluvu s odporcami neuzavrel. Navrhol vykonať dokazovanie znalcom z odboru písomoznalctva na pravosť podpisu na kúpnej zmluve o byte, ale súd tento dôkaz nevykonal. Obhajcovi O.. Š. I. vypovedal plnú moc, pretože s jeho zastupovaním nebol spokojný, trestného konania sa nezúčastňoval, lebo o tom vedomosť nemal. V dobe trestného pojednávania už manželia G.Í. užívali byt v I. na P. Č.. X a boli jeho vlastníckmi. Žiaden návrh v konaní vedenom pod sp.zn. 7 C 326/1998 nepodal, hoci podľa súdu mal na strane navrhovateľov vystupovať. Súdom skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené, a síce výsluchom advokáta O.. Š. I.. Odvolaciemu súdu navrhol preto doplniť dokazovanie nariadením znaleckého dokazovania z odboru písomoznalctva na okolnosť, či je pravý jeho údajný podpis na zmluve o predaji bytu odporcom, na splnomocnení pre advokátku na podanie návrhu v konaní vedenom pod sp.zn. 7 C 326/1998, ako aj výsluchom advokáta O.. Š. I., na okolnosť, ako skončilo jeho obhajovanie. Hoci odvolanie navrhovateľa smeruje aj proti rozsudku súdu prvého stupňa vo výroku o náhrade trov konania, vôbec nenamietal vecnú a právnu nesprávnosť rozsudku v uvedenom rozsahu.

Vedľajší účastník sa pripojil k odvolaniu navrhovateľa.

Odvolanie odporkyne v II. rade smeruje proti rozsudku súdu prvého stupňa vo výroku o náhrade trov konania. Súd pochybil, keď nerozhodol o náhrade trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi na strane navrhovateľa, keď mu povinnosť nahradiť trovy konania odporcom neuložil a v odôvodnení neuviedol, ako sa s týmito trovami konania vysporiadal. Nie je pritom žiaden dôvod vylúčiť vedľajšieho účastníka, ktorý mal a má záujem viesť toto súdne konanie, z povinnosti nahradiť jej trovy konania spoločne a nerozdielne spolu s navrhovateľom. Vedľajší účastník sa od počiatku predmetného konania zúčastňoval na strane navrhovateľa, a preto v prípade neúspechu navrhovateľa v plnom rozsahu znáša všetky následky tohto neúspechu ako navrhovateľ; zdôraznila ustanovenie § 93 ods. 4 O.s.p. Ustanovenie § 142 O.s.p. neviaže povinnosť nahradiť trovy konania výslovne na navrhovateľa či odporcu, ale vo všeobecnosti na účastníka, teda aj na vedľajšieho účastníka. Plnej zodpovednosti neúspešnej strany za výsledok konania zodpovedá také rozhodnutie súdu, ktoré zaviazá účastníka a vedľajšieho účastníka na jeho strane k solidárnej povinnosti. Pri akejkoľvek inej forme by bolo zhoršené veriteľské postavenie účastníka, oprávneného na náhradu trov konania, čo by na neho prenášalo časť zodpovednosti za výsledok. V tejto súvislosti poukázala na rozsudok Najvyššieho súdu slovenskej republiky zo dňa 24.4.2008, sp.zn. 8 Sžo 35/2008, podľa ktorého vedľajší účastník, hoci v konaní zostáva treťou osobou, má rovnaké práva a povinnosti ako účastník, ku ktorému sa pridružil, a preto pre prípad procesného neúspechu má povinnosť rovnako ako procesne neúspešný účastník zaplatiť procesne úspešnému účastníkovi náhradu trov konania; na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 20.11.2014, sp.zn. 7 Cdo 253/2014, podľa ktorého vedľajší účastník je spolu s neúspešným účastníkom zaviazaný na náhradu trov konania na všetkých stupňoch súdneho konania; tiež na uznesenie Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 18.12.2013, sp.zn. 17 Co 597/2013, zo dňa 28.5.2014, sp.zn. 16 Cob 40/2013. Navrhovateľ je bezdomovcom, bez občianskeho preukazu, nikde nepracuje, dlhy neplatí (trovy konania, výživné, nájomné...), skrýva sa pred exekútormi. Je preto nepochybné, že sa sama nemôže uspokojiť s priznaným nárokom na náhradu trov konania len voči nemu; navrhovateľ

žiaden relevantný záujem na veci nemá, keďže jeho všetky nároky spojené s prevodom tohto bytu boli preukázateľne dávno uspokojené. Rozhodnutie súdu prvého stupňa vo výroku o náhrade trov konania má preto vady, ktoré majú za následok nesprávne súdne rozhodnutie. Odvolaciemu súdu navrhla rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku o náhrade trov konania zmeniť a uložiť navrhovateľovi a vedľajšiemu účastníkovi na strane navrhovateľa povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť jej náhradu trov konania pred súdom prvého stupňa v sume 2.505,20 €, ako aj pred odvolacím súdom.

Navrhovateľ a vedľajší účastník sa k odvolaniu odporkyne v II. rade nevyjadrili (ich právny zástupca prevzal odvolanie dňa 1.6.2015; č.l. 192 spisu).

Odporkyňa v II. rade vo svojom vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa a vedľajšieho účastníka navrhla odvolaciemu súdu rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej v plnom rozsahu potvrdiť a vo výroku o náhrade trov konania zmeniť tak, že vyhovie jej odvolaniu; žiadala náhradu trov odvolacieho konania. Základným predpokladom úspešnosti návrhu na vypratanie bytu je preukázať vlastníctvo predmetného bytu a to, že ho (odporcovia v I., II. rade) neoprávnene užívajú; nič z uvedeného ale splnené nie je. Vlastnícke právo k predmetnému bytu nadobudli na základe platne uzatvorenej zmluvy a na základe právoplatného rozhodnutia správy katastra, o čom už súdy právoplatne rozhodli. Súd prvého stupňa správne potom uzavrel, že navrhovateľ nemá vo veci aktívnu legitimáciu na vedenie tohto sporu. Navrhovateľ a vedľajší účastník vo svojom odvolaní používa argumentáciu, akoby súd v tomto konaní rozhodoval o platnosti kúpnopredajnej zmluvy, avšak navrhovateľ žiada byť vypratať. Je nepochybné, že súd prvého stupňa sa nemohol odchýliť od právoplatných rozhodnutí súdov vydaných v občianskom súdnom konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava III. pod sp.zn. 7 C 326/1998, v trestnom konaní vedenom pod sp.zn. 3 T 38/2001. Argumentácia navrhovateľa, ktorou sa snaží poprieť viazanosť súdu týmito rozhodnutiami, je úplne zvrátená, popierajúca nielen zákonné ustanovenia, ale aj základné princípy právneho štátu. Nanovo nie je možné posudzovať veci, ktoré už súdy právoplatne, a teda záväzne, posúdili, v ktorých sa so všetkými dôkazmi a skutočnosťami týkajúcimi sa prevodu sporného bytu na nich zaoberali a na základe ktorých vyvodili svoje konečné právne závery. V tomto konaní nejde o iný skutkový a právny stav veci, návrh sa opiera o úplne rovnaké skutočnosti, než tomu bolo vo vyššie uvedených súdnych konaniach. V nich súdy dospeli k jednoznačnému a právoplatnému záveru, že zmluvu s nimi ohľadom prevodu sporného bytu podpísal skutočný vlastník bytu, že na tejto zmluve je pravý podpis X. D. a že zmluva medzi odporcami a X. D. je v plnom rozsahu platná. Pozornosti súdu nemôže ujsť protichodnosť tvrdení navrhovateľa, keď v prvostupňovom konaní po celú dobu tvrdil, že nemal žiadnu vedomosť ani o civilnom konaní a ani o trestnom konaní, že súd viedol tieto konania s iným X. D., než je to v tomto konaní, pričom vo svojom odvolaní už pod ťarchou dôkazov začal tvrdiť, že o trestnom konaní vedel a vadou tohto konania malo byť len to, že bol odsúdený v neprítomnosti, čo pomenoval ako „odsúdenie virtuálnej osoby“. Zjavne si tak zamenil len výrazy, keď konanie voči ušlej osobe, či osobne neprítomnej v konaní, nazval ako virtuálne konanie, odsúdenie virtuálnej osoby. Je však zrejmé, že takáto skutočnosť nie je vadou konania, ale ide o riadny zákonný procesný postup súdu, na základe ktorého bol navrhovateľ riadne, v súlade so zákonom, právoplatne odsúdený. Tieto protichodné tvrdenia sú zjavným dôkazom nepravdivosti tvrdení navrhovateľa, špekulatívnosti celého návrhu výlučne s cieľom akýmkoľvek spôsobom zvrátiť stav predmetných právoplatných súdnych rozhodnutí, a to i za cenu pokračovania v trestnej činnosti. Zdôraznila, že v konaní vedenom pod sp.zn. 7 C 326/1998 sa viackrát osobne pojednávajúca zúčastnil. Je až pohrdaním súdom, ak navrhovateľ bez zábran cituje strany 155 a 158 spisu sp.zn. 3 T 38/2001, ktoré majú preukazovať, že počas rekognície predajcu bytu (odporcovia v I., II. rade) neopoznali; na uvedených stranách je ale uvedený presný opak. Vyplýva z toho, že navrhovateľ bol účastníkom oboch súdnych konaní, aj vtedy, keď ho zastupovali právni zástupcovia, alebo mu bol ustanovený opatrovník. Navrhovateľ v predmetnom súdnom konaní neuviedol žiadnu novú skutočnosť a ani žiaden nový dôkaz, nový dôkaz nepredložil. V odvolacom konaní požaduje vykonanie nových dôkazov, ktoré nenavrhoval v prvostupňovom konaní, hoci tak urobiť mohol; takéto nové dôkazy nepochybne nemôžu byť odvolacím dôvodom. Na pojednávaní dňa 25.3.2015 bol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 O.s.p. a ani on a ani jeho právny zástupca nemali ďalšie návrhy na dokazovanie. Neskôr označené dôkazy výsluchom O.. I. preto nemožno vykonať. Nie je dôvod ani na písomznalecké dokazovanie, pretože takýto dôkaz bol vykonaný už v trestnom konaní, trestný súd na základe neho, ako aj množstva ďalších dôkazov, dospel k jednoznačnému záveru, že navrhovateľ zmluvu s nimi (odporcami v I., II. rade) vlastnoručne podpísal. Nevykonanie tohto dôkazu v prejednávanej veci je preto správne.

Odporca v I. rade sa plne stotožnil s vyjadrením odporkyne v II. rade k odvolaniu navrhovateľa a vedľajšieho účastníka na jeho strane. Rozsudok považuje za správny až na výrok o náhrade trov konania, kde sa plne stotožňuje s odvolaním odporkyne v I. rade.

Navrhovateľ a vedľajší účastník na jeho strane sa k vyjadreniu odporcov v I., II. rade k ich odvolaniu proti rozsudku súdu prvého stupňa už nevyjadri.

Odvolačný súd preskúmal vec súc pritom viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p. v znení účinnom od 1.1.2016, ďalej len O.s.p.; § 355 O.s.p.), túto prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.), keď pre nariadenie pojednávania podľa ustanovenia § 214 ods. 1 O.s.p. neboli splnené zákonné podmienky (nebolo potrebné doplniť resp. zopakovať dokazovanie, nejde o konanie vo veciach porušenia zásady rovnakého zaobchádzania, nevyžaduje to dôležitý verejný záujem, súd prvého stupňa nerozhodol podľa ustanovenia § 115a bez nariadenia pojednávania a nie je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie) a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa, ku ktorému pristúpil vedľajší účastník na jeho strane, nie je dôvodné vôbec, že odvolaniu odporkyne v II. rade proti rozsudku súdu prvého stupňa vo výroku o náhrade trov konania je potrebné úspech priznať. Rozsudok verejne vyhlásil dňa 27. apríla 2016 (§ 211 ods. 2 O.s.p., § 156 ods. 3 O.s.p.). O termíne verejného vyhlásenia rozsudku boli účastníci, vedľajší účastník, ich právni zástupcovia, upovedomení zákonným spôsobom.

Rozsudok Okresného súdu Bratislava III. zo dňa 25.3.2015, č.k. 10 C 68/2012-176, vo výroku, ktorým súd zamietol návrh na začatie konania, odvolací súd potvrdil, pretože je vecne a právne správny a keďže sa stotožňuje s dôvodmi rozsudku ako správnymi, rozsudok odvolacieho súdu už ďalšie dôvody neobsahuje (§ 219 ods. 1, ods. 2 O.s.p.).

Na zdôraznenie správnosti rozsudku súdu prvého stupňa v uvedenom rozsahu odvolací súd považuje za potrebné uviesť ešte nasledovné.

Navrhovateľ sa domáha vypratania nehnuteľností vedených pre okres I. U., Obec I.-A.Č.. E. A., katastrálne územie K., v LV č. XXXX ako byt č. XX vo vchode na P. Q. Č. X, na X. poschodí v bytovom dome súpisné číslo XXXX, postavený na parcele registra „T.“ č. XXXX/X-zastavané plochy a nádvoría vo výmere XXX m², a spoluvlastnícky podiel na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu a spoluvlastníckeho podielu k pozemku v podiele XX/XXXX, majúci za to, že je naďalej ich výlučným vlastníkom, že odporcom v I., II. rade nehnuteľnosti nepredal, že podpis na zmluve nie je jeho, že v trestnom konaní súd odsúdil „K. X. D.“. Ako správne uvádzal aj súd prvého stupňa, základom úspechu navrhovateľa podľa ustanovenia § 126 Občianskeho zákonníka je preukázanie vlastníctva, preukázanie, že navrhovateľ je aktívne vecne legitimovaný na podanie návrhu na vypratanie nehnuteľností a tiež preukázanie, že odporcovia mu vec zadržujú neprávnym, že im nesvedčí žiadne právo s nehnuteľnosťami nakladať, užívať ich. Ani jedna z týchto podmienok splnená nebola. V konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava III. pod sp.zn. 7 C 326/1998, 3 T 38/2001, bolo právoplatne, vykonateľne, ustálené, že navrhovateľ na základe právneho úkonu dňa 24.8.1998 previedol vlastnícke právo v celosti k predmetu zmluvy (nehnuteľnostiam označeným vyššie) na odporcov v I., II. rade, že na jej základe katastrálny úrad povolil vklad vlastníckeho práva v prospech odporcov v I., II. rade v roku 2003 pod sp.zn. K.-XXXX/XX. Osobitne v trestnom konaní na základe znaleckého posudku bolo ustálené, že podpis na danom právnom úkone patrí predávajúcemu (v prejednávanej veci navrhovateľovi). Tým boli vyvrátené všetky jeho tvrdenia predovšetkým v tom, že niekto tretí sa prezentoval jeho strateným občianskym preukazom, že niekto tretí predával jeho nehnuteľnosti, že on sám nebol účastníkom konania vedeného na Okresnom súde Bratislava III. pod sp.zn. 7 C 326/1998, 3 T 38/2001; že všetko jeho tvrdenia boli označené ako účelové s úmyslom vyhnúť sa následkom svojho konania. Správne súd prvého stupňa vyslovil, že rozhodujúcimi právnymi skutočnosťami preukázanými v daných súdnych konaniach je súd viazaný, už bez ďalšieho, aj v prejednávanej veci (§ 135 O.s.p.). Právny úkon netrpí vadou, ktorá by spôsobovala jeho absolútnu neplatnosť, nie je neplatným právnym úkonom podľa ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka, netrpí žiadnou vadou podľa ustanovenia § 37 a § 38 Občianskeho zákonníka, nie je daný ani žiaden z dôvodov relatívnej neplatnosti právneho úkonu podľa ustanovenia § 40a Občianskeho zákonníka, zmluva je perfektná, obsahom neodporuje výslovnému zneniu zákona a svojimi dôsledkami takisto nesleduje cieľ, aby zákon dodržaný nebol, ani ho neobchádza a neprieči sa dobrým mravom, zmluvu uzavrel skutočný vlastník. Opätovné dokazovanie znalcom z odboru písomznanectva na otázku, či podpis na právnom úkone patrí navrhovateľovi,

alebo nie, keď táto otázka bola právoplatne vyriešená v inom súdnom konaní (trestnom, ktorý bol jedným z kľúčových dôkazov svedčiacich v neprospech navrhovateľa ako predávajúceho), zákonodarca nedovoľuje. Do skončenia dokazovania navrhovateľ iný dôkaz vykonať nenavrhol (§ 120 ods. 4 O.s.p.), a tak v odvolacom konaní zostalo právne irelevantné predkladanie návrhu na výsluch svedka O.. Š.J. I.. Zo všetkého vyššie uvedeného vyplýva, že navrhovateľovi najneskôr od roku 2003 nesvedčí žiadne právo s nehnuteľnosťami nakladať, neexistuje žiadna taká právna skutočnosť, ktorá by odôvodňovala a ospravedlňovala nárok navrhovateľa na vypratanie nehnuteľností odporcami v I., II. rade.

Súd prvého stupňa vo veci vykonal dokazovanie správnym smerom, z vykonaného dokazovania vyvodil správne skutkové závery, vec napokon rozhodol správne aj po právnej stránke; rozsudok obsahuje všetky náležitosti uložené ustanovením § 157 O.s.p. V konaní pred súdom prvého stupňa sa nevyskytla žiadna vada, takú ani sám odvolateľ netvrdil, ktorá by mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a na ktorú by musel odvolací súd prihliadať (§ 212 ods. 3 O.s.p.). Navrhovateľ ani v odvolacom konaní neuvádzal žiadne také skutočnosti, vecné a právne relevantné dôvody, ktoré by pre neho privodili priaznivé rozhodnutie v uvedenom rozsahu. V konaní pred súdom prvého stupňa, v odvolacom konaní, dôvodil (len) rovnakými skutočnosťami ako v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava III. pod sp.zn. 7 C 326/1998, 3 T 38/2001, s ktorými sa právoplatne a vykonateľne v neprospech navrhovateľa súdy vypořádali.

Obsahom práva na spravodlivý súdny proces (čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky) je umožniť každému bez akejkoľvek diskriminácie reálny prístup k súdu, pričom tomuto právu zodpovedá povinnosť súdu vo veci konať a rozhodnúť. Právo na spravodlivý súdny proces je naplnené tým, že všeobecné súdy zistia skutkový stav, a po výklade a použití relevantných právnych noriem rozhodnú tak, že ich skutkové a právne závery nie sú svojvoľné, neudržateľné alebo prijaté v zrejmom omyle konajúcich súdov, ktorý by poprel zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces. Do práva na spravodlivý proces ale nepatrí právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/2004), ani právo na to, aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, teda aby sa rozhodlo v súlade s jeho požiadavkami (I. ÚS 50/2004). Do obsahu tohto práva nepatrí ani právo účastníka konania vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ním navrhnutých dôkazov súdom, prípadne sa dožadovať ním navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (I. ÚS 97/1997), resp. toho, aby súdy preberali alebo sa riadili výkladom všeobecne záväzných predpisov, ktorý predkladá účastník konania (II. ÚS 3/1997, II. ÚS 251/2003).

V neposlednom rade odvolací súd dáva navrhovateľovi do pozornosti ustanovenie § 159 ods. 2 veta pred bodkočiarkou O.s.p., podľa ktorého výrok právoplatného rozsudku je záväzný pre účastníkov a pre všetky orgány. Rozsudok vyhlásený vo veci vedenej na Okresnom súde Bratislava III. pod sp.zn. 7 C 326/1998 je dávno právoplatný, vykonateľný, záväzný pre účastníkov konania (ktorého bol sám účastníkom), pre všetky orgány, je nemenný, založil právnu istotu o tom istom právnom probléme ním stále prezentovanom (neplatnosti zmluvy medzi ním a odporcami v I., II. rade na základe rovnakých dôvodov). Rovnako je pre neho záväzný, nemenný, právoplatný a vykonateľný odsudzujúci rozsudok v trestnom konaní (3 T 38/2001), v ktorom jedným z kľúčových dôkazov proti nemu bolo vyriešenie platnosti kúpnej zmluvy uzavretej dňa 24.8.1998 medzi ním ako predávajúcim a odporcami v I., II. rade ako kupujúcimi, ktorej predmetom boli nehnuteľnosti vedené pre okres I. U., Obec I.-A..Č.. E. A., katastrálne územie K., v LV č. XXXX ako byt č. XX vo vchode na P. Q. Č.. X, na X. poschodí v bytovom dome súpisné číslo XXXX, postavený na parcele registra „T. č. XXXX/X a spoluvlastnícky podiel na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu a spoluvlastnícky podiel k pozemku v podiele XX/XXXX.

Rozsudok súdu prvého stupňa ale nie je vecne a právne správny vo výroku o náhrade trov konania. Odvolací súd preto zrušil rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku o náhrade trov konania a v tomto rozsudku mu vec vrátil na ďalšie konanie (§ 221 ods. 1 písm. h/, ods. 2 O.s.p.). V prvom rade odôvodnenie rozsudku nekorešponduje s výrokom, keď vo výroku rozsudku súd prvého stupňa rozhodoval a priznal náhradu trov konania (len) odporkyni v II. rade, a teda nerozhodoval o náhrade trov konania aj vo vzťahu k odporcovi v I. rade, keďže rovnako bol úspešný v celom rozsahu. Z výroku tiež nevyplýva, žeby postavenie odporcov považoval na nerozlučné spoločenstvo, resp. ho považoval za samostatné spoločenstvo. V odôvodnení rozsudku súd už ale uvádza, že rozhodoval o náhrade trov konania vo vzťahu k obom odporcom, avšak náhradu trov konania priznal len odporkyni v II. rade. Má to v konečnom dôsledku ten následok, že rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku o náhrade trov konania

je nepreskúmateľný, súd prvého stupňa vec nesprávne právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav veci. Nepreskúmateľný je aj z ďalšieho dôvodu, a síce nevyplýva z neho, z akého základu vyráтал hodnotu jedného úkonu v sume 492,93 €, akú hodnotu mal predmet sporu.

V ďalšom konaní súd prvého stupňa bude opätovne rozhodovať o náhrade trov konania obom odporcom (v I., II. rade), keďže obaja mali úspech vo veci samej v celom rozsahu, a to vo vzťahu k navrhovateľovi a vedľajšiemu účastníkovi na jeho strane, nadväzne na vyjadrenie navrhovateľa, odporcov, odvolanie odporkyne v II. rade proti rozsudku súdu prvého stupňa, vyjadrenie odporcu v I. rade; v novom rozhodnutí rozhodne aj o náhrade trov odvolacieho konania (§ 226 O.s.p.; § 224 ods. I, ods. 3, § 142 a nasl. O.s.p.).

Záverom odvolací súd ešte poznamenáva, že rozhodol bez nariadenia pojednávania dôvodiac ustanovením § 214 ods. 2 O.s.p., § 211 ods. 2, § 156 ods. 3 O.s.p. a už vyššie uvedenými dôvodmi. S dôrazom na to, že nedoplňal dokazovanie, a preto prípadne ďalšie tvrdenia prednesené účastníkmi konania na pojednávaní na odvolacom súde už nemohli mať vplyv na iné rozhodnutie odvolacieho súdu. Postačovalo preto preskúmanie veci na základe spisovej dokumentácie; účastníci, ani nevzniesli žiadny presvedčivý dôkaz potvrdzujúci, že iba ústna časť pojednávania nasledujúca po výmene písomných stanovísk by mohla zaručiť spravodlivé konanie (porovnaj napr. rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva zo dňa 25.4.2002, č. 64336/01, vo veci Lino Carlos VARELA ASSALINO proti Portugalsku; porovnaj tiež rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky napr. vo veci vedenej pod sp.zn. 5 Cdo 218/2009, 3 Cdo 51/2011, 3 Cdo 186/2012, 7 Cdo 56/2011).

V súlade so zákonom č. 659/2007 Z.z. o zavedení meny euro na území Slovenskej republiky s účinnosťou od 1.1.2009 peňažné údaje v slovenskej mene sa odo dňa zavedenia eura považujú za peňažné údaje v eurách, a to v prepočte a so zaokrúhlením podľa konverzného kurzu, tohto zákona a ďalších pravidiel pre prechod na euro (§ 9 ods. 2 citovaného zákona).

Odvolací súd prijal rozhodnutie jednohlasne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1.5.2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.